

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 25C/172/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111242731
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patricia Skotnická
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2013:1111242731.4

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I sudkyňou Mgr. Patriciou Skotnickou v právnej veci navrhovateľa U.. P. A., bývajúceho v Českej republike, F., K. XX, proti odporcovi Slovenskej republiky - Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietá.

Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajší súd dňa 30.11.2011 domáhal voči odporcovi zaplataenia nemajetkovej ujmy v sume 11.950 Eur spolu s prísl., ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len "okresný súd alebo tunajší súd") podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len "zákon č. 514/2003 Z.z."), spočívajúcom v prietahoch v konaní vedenom pod sp. zn. 15C 69/2005 v trvaní 6 rokov a 9 mesiacov. Dôvodil, že dňa 01.03.2005 podal na okresný súd žalobu voči odporcovi - Slovenskej republike v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti SR o náhradu škody v sume 54.392.141,-Sk s prísl., ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora JUDr. Štefana Šviderského, exekútorový úrad Vranov nad Topľou a súdneho exekútora Štefana Vargu, exekútorový úrad Trebišov, ktorí si v súvislosti s exekučným konaním sp. zn. Ex 586/99, Er 3196/97, neplnili svoje povinnosti a ani po 13 rokoch nevymohli pohľadávku voči povinnému. Okresný súd rozhodol vo veci samej prvý krát rozsudkom až v roku 2010 tak, že žalobu navrhovateľa v celom rozsahu zamietol, čím konanie zaťažil zbytočnými prietahmi. Nesprávny úradný postup súdu mal za následok vznik nemajetkovej ujmy navrhovateľa spočívajúcej v bezvýchodiskovej situácii, dlhodobom strese z arogancie verejnoprávnej moci, keď nepomáhali žiadne žiadosti, prosby, ani urgencie. Navrhovateľ sa dostal do stavu depresie a obavy o budúcnosť, začal trpieť ťažkou a nevyliciteľnou chorobou, ktorá sa prehlbuje a zhoršuje negatívne dopady na jeho život a život jeho rodiny. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre

- 2 -

ľudské práva (ďalej len "ESLP"), podľa ktorej sa za primerané odškodnenie považuje čiastka 1.500 Eur za jeden rok prietahov v konaní si navrhovateľ uplatňoval nemajetkovú ujmu v sume 11.950 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 12% ročne od 15.09.2011 do zaplataenia.

Odporca v písomnom vyjadrení zo dňa 06.02.2012 žiadal konanie zastaviť pre existenciu prekážky litispendencie, t.j. prekážky prebiehajúceho konania týkajúceho sa rovnakých účastníkov a predmetu sporu, bez bližšieho odôvodnenia. Uviedol, že navrhovateľ vedie voči odporcovi množstvo súdnych sporov, na pojednávania sa nedostavuje, nie je schopný uniesť dôkazné bremeno a ak nejaký dôkaz i vyprodukuje, zásadne ho odporcovi nepredkladá, čím sám spôsobuje prietahy v konaní. Pokiaľ išlo o

vec vedenú na okresnom súde pod sp. zn. 15C 69/2005 odporca mal za to, že súd v rámci možností vykonal potrebné dokazovanie, výsledky ktorého náležite vyhodnotil a následne vo veci samej aj správne rozhodol.

Navrhovateľ písomným podaním zo dňa 11.03.2013, doručeným súdu prostredníctvom mailovej komunikácie, ako aj predložením originálu dňa 12.03.2013 doplnil, že vec vedená na okresnom súde pod sp. zn. 15C 69/2005 nie je ani po uplynutí 8 rokov rozhodnutá a právoplatne skončená, dokonca vo veci nebol vykonaný ani jeden z ním navrhnutých dôkazov. Súd síce požiadal o pripojenie spisov Okresného súdu Vranov nad Topľou a Krajského súdu v Košiciach, avšak zatiaľ bezúspešne, čoho dôsledkom bolo i zmarenie pojednávania súdu v dňoch 25.10.2012 a 14.02.2013. Uvedený postup súdu, ktorý sa v tzv. reparačnom konaní dopustil prieťahov v konaní v trvaní niekoľko rokov, hodnotil navrhovateľ ako úmyselný, majúci za následok porušenie jeho práva podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj práv zaručených článkom 46 ods. 1 a článkom 48 ods. 2 Ústavy SR, ktorú skutočnosť skonštatoval i Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn. I.ÚS 366/2012 a priznal mu ako finančné zadosťučinenie sumu 300 Eur. Navrhovateľ sa pritom na vzniku zbytočných prieťahov v konaní nepodieľal.

Súd nariadil vo veci pojednávanie, pričom uznesením zo dňa 13.03.2013, č.k. 25C 172/2011-95, pripustil zmenu petitu návrhu v časti požadovaného príslušenstva, podľa ktorého sa navrhovateľ domáhal uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť mu sumu 11.950 Eur spolu s úrokom z omeškania 12% ročne od 12.09.2011 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Po vykonaní dokazovania na pojednávaní dňa 12.06.2013 súd vyhlásil rozsudok vo veci samej.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom navrhovateľa, oboznámil sa s písomnými vyjadreniami navrhovateľa, ako aj písomnými vyjadreniami a ústnymi prednesmi splnomocnenej zástupkyne odporcu, s listinnými dôkazmi založenými do súdneho spisu, a to žiadosťou o odškodnenie nemajetkovej ujmy zo dňa 14.03.2011, odpoveďou na sťažnosť navrhovateľa v konaní sp. zn. 15C 69/2005 zo dňa 15.03.2013, Spr. 2041/2013, fotokópiami lekárskeho správ navrhovateľa, obsahom spisu Okresného súdu Nový Jičín, sp. zn. 17C 251/2012, obsahom spisu Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 15C 69/2005, nálezom Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 366/2012, ako aj ostatným obsahom spisu.

Súd upustil od vykonania dokazovania v zmysle návrhu navrhovateľa (pripojením označených exekučných spisov, výpismi z LV navrhovateľa pre kat. územie Ostrava, vyžiadaním písomného vyjadrenia alebo výsluchom JUDr. Imricha Volkaia z KS v Košiciach, JUDr. Milana

- 3 -

Valuša z OS Vranov nad Topľou, JUDr. Anny Ilčinovej z KS v Prešove), ktoré dokazovanie považoval v danom štádiu konania za nadbytočné, nevhodné, nevedúce k objasneniu skutkového stavu, ktorý považoval za ustálený na podklade dovtedy vykonaných dôkazov.

Súd zistil nasledovný skutkový stav:

Zo spisu Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 15C 69/2005, súd zistil, že navrhovateľ sa návrhom podaným na súd dňa 04.03.2005 domáhal voči odporcovi - Slovenskej republike v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti SR, náhrady škody v sume 54.392.141,-Sk s prísl. titulom nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v prieťahoch v konaní a v nesprávnom úradnom postupe súdneho exekútora JUDr. Šviderského v období od 1997 do 1999, ako aj súdneho exekútora JUDr. Štefana Varga v období od 1999 do 2004, ktorí boli poverení Krajským súdom v Košiciach a viedli exekúciu pod sp. zn. Ex 586/99, pod dohľadom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. Er 3196/97. V exekučnom konaní bol pritom vymožený len podiel cca 2% z pohľadávky, ktorá bola predmetom konania a exekúcia bola uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 20.07.2004 nezákonne zastavená. Navrhovateľom požadovaná škoda pritom pozostávala z nevymoženej pohľadávky v sume 99.997,-Sk, zmluvnej pokuty v sume 813.919,-Sk, úroku z omeškania v sume 36.382.179,-Sk a ďalších úrokov, celkovo v sume 56.392.141,-Sk, z ktorej navrhovateľ žiadal priznať len sumu 54.392.141,-Sk s prísl. Uznesením zo dňa 20.01.2006, č.k. 15C 69/2005-4, okresný súd vyzval navrhovateľa na odstránenie väd podaného návrhu v lehote 15 dní, na ktoré navrhovateľ reagoval podaním doručeným súdu dňa 26.01.2006 a navrhol zmenu žalobného petitu, ktorú zmenu súd pripustil uznesením zo dňa 14.11.2007, č.k. 15C 69/2005-15. V ten istý deň súd doručil odporcovi návrh na začatie konania, aby sa

k nemu v lehote 15 dní písomne vyjadril. Pokynom zo dňa 24.11.2007 súd žiadal o zapožičanie spisov súdneho exekútora Mgr. Štefana Šviderského, sp. zn. Ex 1021/1997, súdneho exekútora Mgr. Štefana Varga, sp. zn. Ex 586/99, Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. Er 3196/97 a o zaslanie rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, č.k. 17Rob 1361/96-24, na ktorú výzvu reagoval súdny exekútor Mgr. Štefan Varga listom doručeným súdu dňa 03.12.2007 a Okresný súd Vranov nad Topľou dňa 15.01.2008, bez zapožičania spisov. Okresný súd obdržal dňa 20.12.2007 vyjadrenie odporcu k návrhu navrhovateľa, ktoré dňa 23.10.2008 zaslal na vedomie navrhovateľovi. Pokynom zo dňa 23.10.2008 súd opätovne žiadal o zapožičanie exekučných spisov, ako aj o zaslanie rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, ktorej žiadosti nebolo dňa 03.11.2008 zo strany tak krajského súdu, ako aj exekučného súdu vyhovené. Dňa 06.11.2008 doručili súdny exekútor Mgr. Štefan Šviderský a súdny exekútor Mgr. Štefan Varga exekučné spisy sp. zn. Ex 1021/1997 a sp. zn. Ex 586/99 a dňa 26.03.2009 doručil navrhovateľ súdu svoje stanovisko k vyjadreniu odporcu. Na opakovanú žiadosť okresného súdu zo dňa 03.04.2009 doručil Krajský súd v Košiciach súdny spis sp. zn. 4Cb 1/2008 v spojení so sp. zn. 18Rob 1357/96. Okresný súd dňa 07.05.2009 uskutočnil pojednávanie v neprítomnosti navrhovateľa, ktorý podaním doručeným súdu dňa 06.05.2009 ospravedlnil svoju neúčasť zo zdravotných dôvodov, bez súčasného predloženia potvrdenia od ošetrojúceho lekára. Na predmetom pojednávaní súd vypočul odporcu a pojednávanie odročil na neurčito za účelom špecifikácie návrhu a doplnenia dokazovania v zmysle výzvy adresovanej navrhovateľovi zo dňa 11.05.2009. Podaním doručeným súdu dňa 26.05.2009 navrhovateľ odôvodnil návrh v časti týkajúcej sa nemajetkovej ujmy v sume 16.000.000,-Sk ako náhrady za poškodenie zdravia, keď v priebehu konania sp. zn. Er 3196/97 začal trpieť nevyliciteľnou chorobou (G 35 roztrúsená skleróza),

- 4 -

ktorej príčinu videl v prieťahoch v konaní a nesprávnom úradnom postupe súdu a súdneho exekútora; tieto spôsobili bezvýhodiskový stav, stres navrhovateľa, viedli k problémom s platobnou neschopnosťou navrhovateľa, v dôsledku čoho sa jeho ťažká choroba viac prehĺbila. Vo svojom podaní navrhovateľ tiež analyzoval ním namietaný nesprávny úradný postup súdu. Okresný súd dňa 06.08.2008 oznámil odporcovi výsluch navrhovateľa dožiadaným súdom a vyzval ho, aby v lehote 15 dní formuloval otázky pre navrhovateľa. Pokynom zo dňa 06.10.2009 okresný súd požiadal Okresný súd Ostrava - Poruba, Česká republika o výsluch navrhovateľa, ktorý sa uskutočnil dňa 18.02.2010; zápisnica z výsluchu bola doručená súdu dňa 01.03.2010. Okresný súd nariadil vo veci pojednávanie na 01.06.2010, na ktorom v neprítomnosti riadne a včas predvolaného navrhovateľa, ktorý svoju neúčasť neospravedlnil, vyhlásil rozsudok vo veci samej a návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol, odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Súd dospel k záveru, že navrhovateľ v konaní nepreukázal existenciu nezákonného rozhodnutia, za ktoré nemožno považovať označené uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 20.07.2004, č.k. Er 3196/97-138, ktorým súd zastavil exekúciu vo veci, keďže toto rozhodnutie nespĺňa predpoklady nezákonného rozhodnutia podľa § 5 ods. 1 v spojení s § 6 zákona č. 514/2003 Z.z. Pokiaľ išlo o prieťahy v konaní, mal okresný súd za to, že tieto nie je oprávnený v konaní skúmať a nemožno ich považovať za nesprávny úradný postup. Navrhovateľ napadol rozsudok súdu prvého stupňa odvolaním doručeným súdu dňa 28.07.2010, ktoré súd doručil dňa 18.08.2010 odporcovi s výzvou, aby sa k nemu vyjadril v lehote 15 dní; vyjadrenie odporcu bolo súdu doručené dňa 19.09.2010. Následne dňa 12.10.2010 okresný súd zaslal spis Krajskému súdu v Bratislave, ktorý ho prevzal dňa 18.10.2010. Pokynom zo dňa 02.05.2011 krajský súd žiadal o zapožičanie spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. Er 3196/97, a keďže podľa oznámenia zo dňa 05.05.2011 sa tento spis nachádzal na ministerstve spravodlivosti, krajský súd dňa 10.05.2011, s urgenciou dňa 31.08.2011, požiadal o jeho zapožičanie ministerstvo spravodlivosti. Ministerstvo spravodlivosti SR oznámilo krajskému súdu dňa 12.09.2011, že požadovaný spis bol dňa 12.04.2011 postúpený späť okresnému súdu, ktorého listom zo dňa 23.09.2011 krajský súd požiadal o predloženie. Okresný súd oznámil krajskému súdu dňa 28.09.2011, že jeho žiadosti nemôže vyhovieť, nakoľko spis sp. zn. Er 3196/97 vrátil Okresnému súdu Vranov nad Topľou dňa 06.09.2011. Navrhovateľ doplnil svoje odvolanie faxovým podaním doručeným súdu dňa 27.10.2011. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 30.11.2012, sp. zn. 4Co 404/2010, zrušil odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu zo dňa 01.06.2010 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne posúdil vec, pokiaľ konštatoval neexistenciu nezákonného rozhodnutia v intenciách zákona č. 514/2003 Z.z. V ďalšom mal za to, že je daná právomoc súdu preskúmať, či došlo alebo nedošlo k nesprávne úradnému postupu spočívajúceho v prieťahoch v konaní, v ktorej otázke súd prvého stupňa pochybil. Pochybil i v tom, že sa nezaoberal existenciou príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom z hľadiska vzniku škody uplatňovanej navrhovateľom a nezaoberal sa ani ďalšími dôležitými skutočnosťami podstatnými

pre rozhodnutie o veci. Po vrátení exekučného spisu sp. zn. Er 3196/97 Okresnému súdu Vranov nad Topľou dňa 20.12.2011 krajský súd expedoval dňa 04.01.2012 uznesenie zo dňa 30.11.2012 spolu s celým súdnym spisom sp. zn. 15C 69/2005 späť okresnému súdu, ktorý následne pokynom zo dňa 12.01.2012 doručoval uznesenie odvolacieho súdu účastníkom konania. Pokynom zo dňa 12.03.2012 súd vytýčil termín pojednávania vo veci na 22.05.2012, ktorý termín pokynom zo dňa 20.04.2012 zmenil na 26.06.2012 a následne pokynom zo dňa 05.06.2012 na termín 03.07.2012. Dňa 20.06.2012 okresný súd obdržal podanie navrhovateľa, ktorým navrhol zmenu petitu

- 5 -

žalobného návrhu, v zmysle ktorého zobral návrh v časti požadovaného ušlého zisku späť a rozšíril návrh na zaplatenie sumy 92.903.716 Sk (pôvodná suma 52.351.000,-Sk). Na pojednávaní dňa 03.07.2012 súd pripustil zmenu návrhu v požadovanom znení a v časti zaplatenia ušlého zisku v sume 25.163.528,-Sk konanie zastavil. Vzhľadom na návrh navrhovateľa na doplnenie dokazovania, súd odročil pojednávanie na 25.10.2012. Dňa 13.08.2012 okresný súd obdržal trestný spis Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T 198/2004, a dňa 30.08.2012 ďalší návrh navrhovateľa na zmenu petitu návrh a na vykonanie dokazovania, v zmysle ktorého navrhovateľ žiadal náhradu majetkovej ujmy v sume 3.083.838,40 Eur s prísl. a nemajetkovej ujmy v sume 531.102 Eur. Po obdržaní vyjadrenia Krajského súdu v Košiciach dňa 05.09.2012 okresný súd požiadal urgenciou zo dňa 06.09.2012 o zapožičanie súdneho spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. Er 3196/97, na ktorú výzvu reagoval súd listom zo dňa 20.09.2012. Navrhovateľ písomným podaním doručeným súdu dňa 09.10.2012 doplnil žalobu a navrhol vykonanie dokazovania, pričom zotrval na návrhu na zaplatenie majetkovej ujmy v sume 3.083.838,40 Eur s prísl. a nemajetkovej ujmy v sume 531.102 Eur, ktoré podanie súd doručil odporcovi dňa 16.10.2012. Medzičasom Okresný súd Vranov nad Topľou okresnému súdu dňa 10.10.2012 oznámil, že nie je možné zapožičať požadovaný spis sp. zn. Er 3196/97, keďže tento bol zaslaný Ústavnému súdu SR. Pred pojednávaním dňa 25.10.2012, ktoré súd odročil z dôvodu, že sa súdu nepodarilo zabezpečiť pripojenie navrhovaných spisov Okresného súdu Vranov nad Topľou a Krajského súdu v Košiciach, navrhovateľ doručil okresnému súdu dňa 18.10.2012 písomné podanie, v ktorom doplnil žalobu, ako aj návrhy na dokazovanie. Navrhovateľ následne faxovým podaním doručeným súdu dňa 29.10.2012 doplnil, že žiada odporcu zaviazat' na zaplatenie majetkovej ujmy 3.090.556 Eur s prísl. a nemajetkovej ujmy v sume 531.102 Eur. Po obdržaní exekučného spisu sp. zn. Er 3196/97 dňa 19.11.2012 okresný súd pokynom zo dňa 29.11.2012 nariadil termín pojednávania na 14.02.2013 a zároveň žiadal Krajský súd v Košiciach o zaslanie požadovaných spisov, s opätovnou výzvou dňa 17.01.2013, a to aj vo vzťahu k trestnému spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 1T 197/2004; na predmetné výzvy reagoval krajský súd s negatívnym výsledkom, naposledy oznámením doručeným súdu dňa 05.02.2013. Tunajší súd oznámil navrhovateľovi prostredníctvom mailu dňa 12.02.2013, že pojednávanie vytýčené na 14.02.2013 bude odročené z dôvodu, že sa súdu nepodarilo zabezpečiť žiadané spisy z Krajského súdu v Košiciach a Okresného súdu Vranov nad Topľou. Predmetné pojednávanie bolo odročené na neurčito. Navrhovateľ doplnil žalobu podaním doručeným súdu v dňoch 18.03.2013, 21.03.2013 a 05.04.2013, pričom podaním doručeným súdu dňa 04.04.2013 namietal prieťahy v konaní, ktoré podanie bolo predmetom prešetrenia ako sťažnosť v intenciách ustanovení zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch.

Predsedička Okresného súdu Bratislava I v odpovedi zo dňa 15.03.2013 na sťažnosť navrhovateľa na prieťahy v konaní, sp. zn. 15C 69/2005, sťažnosť evidovaná pod sp. zn. Spr 2041/2013, po zhrnutí procesných úkonov vykonaných v spise od podania návrhu na súd konštatovala vznik prieťahu v konaní objektívneho charakteru, keď nezistila subjektívne zavinenie zákonného sudcu, vyššieho súdneho úradníka, prípadne zamestnancov súdu. Zistiac, že súd vo veci samej už raz rozhodol a zabezpečoval navrhované dôkazy, predsedníčka okresného súdu sa nestotožnila s ostatnými námietkami navrhovateľa v sťažnosti. Pokiaľ išlo o časový odstup medzi jednotlivými pojednávaniami a dôvodmi ich preloženia na iný termín objasnila, že

- 6 -

ten bol daný kalendárom pojednávacích dní vo vzťahu k počtu vecí v oddelení zákonného sudcu, ako i k možnosti zabezpečenia dôkazov účastníkmi konania alebo súdom.

Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 22.08.2012 prijal na ďalšie konanie sťažnosť navrhovateľa vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných

prieťahov, v ktorej navrhovateľ namietal, že konanie vo veci Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 15C 69/2005, ktoré sa začalo vo februári 2005 a jeho predmetom bolo odškodnenie majetkovej ujmy za prieťahy v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou, pod sp. zn. Er 3196/97, nie je ani po 7 rokoch a 4 mesiacoch právoplatne skončené. Následne v náleze zo dňa 12.12.2012, č.k. I. ÚS 366/2012-58, Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že 1/ základné právo navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo porušené postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 15C 69/2005 a navrhovateľovi priznal finančné zadosťučinenie v sume 300 Eur. Po oboznámení sa s obsahom spisu a chronológiou úkonov súdu a účastníkov konania Ústavný súd SR konštatoval, že predmetom konania bolo rozhodovanie o náhrade škody, ktoré sa začalo dňa 04.03.2005, okresný súd vo veci konal a v merite veci rozhodol rozsudkom dňa 01.06.2010, avšak Krajský súd v Bratislave toto rozhodnutie uznesením zo dňa 30.11.2011, sp. zn. 4Co 404/2010, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom ku dňu rozhodovania ústavného súdu vec nebola právoplatne skončená. Namietané porušenie práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote, ústavný súd následne skúmal s ohľadom na tri kritériá, a to zložitost' veci, správanie sa účastníkov konania a postup súdu. Pokiaľ išlo o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci, konštatoval, že nárok na náhradu škody je po právnej stránke štandardnou občianskoprávnou vecou patriacou do rozhodovacej agendy všeobecného súdnictva, a vzhľadom na účastníka konania vystupujúceho na strane navrhovateľa, s trvalým bydliskom a zamestnaním v Českej republike, považoval Ústavný súd SR vec za čiastočne skutkovo zložitú. Pokiaľ išlo o kritérium správania sa účastníkov konania, ústavný súd zistil významné okolnosti, ktoré osobitne zohľadňoval pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo k zbytočným prieťahom v konaní. Okresný súd musel vyzvať navrhovateľa na odstránenie väd, a to uznesením zo dňa 02.01.2006 a 07.05.2009, následne rozhodoval uzneseniami zo dňa 14.11.2006 a 03.07.2012 o pripustení zmeny žalobného petitu, pričom sám navrhovateľ sa bez ospravedlnenia nezúčastnil súdneho pojednávania dňa 01.06.2010. Pokiaľ išlo o kritérium postupu súdu, vychádzajúc z chronológie procesných úkonov a stanovísk účastníkov konania, Ústavný súd SR konštatoval zbytočné prieťahy v konaní od podania žalobného návrhu dňa 04.03.2005 do 20.01.2006, kedy okresný súd vyzval navrhovateľa na odstránenie väd podania, v trvaní 10 mesiacov, od 21.01.2006 do 14.11.2007, kedy okresný súd pripustil zmenu žalobného návrhu, v trvaní takmer 22 mesiacov, od 15.01.2008, v ktorý deň bolo súdu oznámené, že žiadaný spis Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. Er 3196/97, mu nebude zapožičaný z dôvodu rozhodovania súdu o zastavení exekúcie a v ktorom čase mohol súd urobiť opatrenia na zamedzenie prieťahov napríklad postupom podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. Okresný súd bol teda nečinný, resp. nevykonával úkony smerujúce k rýchlemu odstráneniu právnej neistoty v celkovej dĺžke viac ako 3 roky, a mimo toho vo veci konal, ale nesústredene a neefektívne. Ústavný súd pritom zohľadnil, že v čase od 18.10.2010 do 20.12.2011 sa spis nachádzal na Krajskom súde v Bratislave, proti ktorému postupu však navrhovateľ nič

- 7 -

nenamietal. So zreteľom na všetky tieto okolnosti Ústavný súd SR vyslovil porušenie práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote, vo vzťahu ku ktorému priznal navrhovateľovi ako primerané finančné zadosťučinenie v sume 300 Eur.

Splnomocnená zástupkyňa odporcu v rámci ústnych prednesov upustila od námietky prekážky litispendencie zistiť, že konanie s totožnými účastníkmi na strane navrhovateľa a odporcu, s totožným predmetom konania, ktorým bola náhrada nemajetkovej ujmy v sume 11.950 Eur s prísl. za nesprávny úradný postup Okresného súdu Bratislava I spočívajúci v prieťahoch v konaní vedenom pod sp. zn. 15C 69/2005 neprebíha. Návrh navrhovateľa vo veci samej považovala za nedôvodný, keď, i napriek nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 366/2012, ktorý konštatoval zbytočné prieťahy v konaní, mala za to, že k nesprávnemu úradnému postupu tak ako ho namietal navrhovateľ nedošlo. Podľa nej prieťahy v konaní sp. zn. 15C 69/2005 spôsobil navrhovateľ, tým, že tesne pred termínom pojednávania predkladal opakovane súdu písomné vyjadrenia a napokon sa na pojednávanie ani riadne neustanovil. Pokiaľ išlo o samotné konanie z hľadiska zložitosti veci, správania sa účastníkov a súdu uviedla, že súd prihliadal na to, že navrhovateľ je občanom Českej republiky, postupoval voči nemu korektné, preto v jeho činnosti nemohla nič vytknúť. Za problémový považovala splnomocnená zástupkyňa odporcu prístup navrhovateľa, ktorý sa na súdne pojednávanie neustanovoval, zneužíval fám o svojom zlom zdravotnom stave, pričom pokiaľ sa na pojednávanie dostavil, prekival zdravím, bol energický a gestikuloval. Navrhovateľ preto podľa nej nepreukázal vznik tvrdenej nemajetkovej

ujmy, ktorej okolnosti vzniku odôvodňoval totožne ako v konaní Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 14C 61/2005, a sp. zn. 15C 69/2005; vyjadrenia navrhovateľa o dopade nesprávneho úradného postupu na rozpad manželstva, na vznik problémov so zdravím preto považovala za irelevantné. Navyiac, navrhovateľ nedoručil odporcovi žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na nemajetkovú ujmu v súvislosti s namietaným nesprávnym úradným postupom; tá, na ktorú sa navrhovateľ odvolával datovaná dňa 15.03.2011 sa týkala veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 14C 61/2005, ktorá okolnosť je zrejماً i z obsahu samostatnej žiadosti. Zo žiadosti o odškodnenie nemajetkovej ujmy v sume 10.688 Eur zo dňa 15.03.2011 (č.100) pritom vyplýva, že navrhovateľ požiadal odporcu o predbežné prerokovanie náhrady nemajetkovej ujmy v sume 10.688 Eur dôvodiac, že vo veci vedenej pod sp. zn. 14C 61/2005 súd nevykonal žiadne dokazovanie, neobjasnil skutkový stav, a ani nerozhodol, a preto je konanie zaťažené zbytočnými prietahmi. Za príčinu vzniku nemajetkovej ujmy pritom navrhovateľ považoval bezvýhodiskovosť situácie, dlhodobý stres z arogancie verejnoprávnej moci, keď nepomáhali žiadne žiadosti, prosby alebo urgencie, v dôsledku čoho sa dostal do stavu depresie a obáv o budúcnosť, začal trpieť ťažkou nevyliciteľnou chorobou, ktorá sa prehĺbila a zhoršila negatívne dopady na jeho život a život jeho rodiny.

Navrhovateľ v písomných vyjadreniach adresovaných súdu, ako aj vo svojej výpovedi a ústnych prednesoch na pojednávaní súdu zotrval na dôvodnosti podanej žaloby, ktorou sa domáhal zaplataenia nemajetkovej ujmy v sume 11.950 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 12% ročne od 12.09.2011 do zaplataenia (č.l. 204). Nesúhlasil s tvrdeniami odporcu a s poukazom na žiadosť zo dňa 14.03.2011 adresovanú Ministerstvu spravodlivosti SR, podanú na poštovú prepravu na pošte Vresina u Bilovce (č.l. 108) mal za to, že splnil podmienku predbežného prerokovania nároku na náhradu nemajetkovej ujmy za prietahy v konaní vo veci Okresného

- 8 -

súdu Bratislava I sp. zn. 15C 69/2005. Ďalej uviedol, že označené konanie prebieha už 8 a ? roka, pričom súdu nič nebránilo rozhodnúť o veci v lehote do jedného roka, resp. roka a pol, ktorú dobu navrhovateľ považoval za primeranú dobu trvania sporu. Uvedená vec pritom nemala charakter veci zložitej po právnej a skutkovej stránke, išlo o bežné reparačné konanie vychádzajúce najmä z listinných dôkazov, pričom za účelom objektívneho rozhodnutia si mal súd zabezpečiť základný spis, exekučné spisy z Okresného súdu Vranov nad Topľou a od súdneho exekútora, čo však súd ani v priebehu prvého roka trvania sporu neurobil. Odo dňa zrušenia rozsudku súdu prvého stupňa odvolacím súdom vec stojí, nehýbe sa, súd v priebehu roka 2012 vykonal len dve bezvýsledné pojednávania, nezabezpečil listinné dôkazy a od pojednávania dňa 14.02.013 súd nekoná vôbec, odložil spis do šuplíka, za 8 rokov prietahov v konaní už zrejme rezignoval. Pokiaľ išlo o správanie sa účastníkov navrhovateľovi neboli známe žiadne obštrukcie zo strany odporcu, ten sa vo veci vyjadril len jeden krát, a to v roku 2007, pričom zástupkyňu odporcu videl navrhovateľ prvý krát na pojednávaní až dňa 03.07.2012. Navrhovateľ sám sa choval príkladmo, snažil sa o zrýchlenie konania podávaním sťažností na prietahy v konaní, pri ktorých sprvu nebola konštatovaná ich dôvodnosť, a až JUDr. Buľubášová sa vyjadrila, že k prietahom v konaní skutočne došlo. Konanie vo veci sp. zn. 15C 69/2005 malo pre neho mimoriadny význam, keďže žiadal o odškodnenie majetkovej ujmy spôsobenej flagrantným prekročením súdnej právomoci (vo veci Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 17Rob 1361/96 a Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. Er 3196/97). Nesprávny úradný postup súdu spočívajúci v prietahoch v konaní mal dopad na život navrhovateľa, na jeho rodinu, na jeho zdravotný stav. Prazáklad vzniku nemajetkovej ujmy pritom podľa neho vychádzal z exekučného konania (sp. zn. Er 3196/97), ktoré bolo zastavené z dôvodu likvidácie exekučných titulov výkonnou mocou. Navrhovateľ neobdržal v rámci exekúcie žiadne peňažné prostriedky, v dôsledku čoho sa ocitol v platobnej neschopnosti a nebol schopný splácať svoje existujúce záväzky. Nemajetková ujma mala preto predstavovať kompenzáciu za to, že nemohol byť uspokojený v jednotlivých exekučných konaniach, ani v konaní vedenom pod sp. zn. 15C 69/2005. Navrhovateľ mal za to, že v danej veci nepostačuje len konštatovanie porušenia práva podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., pretože sa domáhal kompenzácie za prietahy v konaní vzniknuté vrámci kompenzačného konania. Výšku požadovanej nemajetkovej ujmy (11.950 Eur) pritom považoval za primeranú a súladnú s judikatúrou ESLP, ktorá za primerané odškodnenie prietahov v konaní považuje sumu 1.000 až 1.500 Eur za rok.

Podľa navrhovateľa mali existenciu nemajetkovej ujmy v dôsledku vytýkaného nesprávneho úradného postupu preukazovať lekárske správy Fakultnej nemocnice Ostrava Poruba v období od 25.05.2010 do 28.02.2012 (č.l. 177-179), z ktorých vyplýva, že trpí diagnózou Sclerosis mutiplex, má striedavo

problémy so spaním, s trpnutím v končatinách, s únavou, ako aj konanie na Okresnom súde Nový Jičín, v ktorom jeho manželka požiadala o rozvod manželstva. Z obsahu spisu Okresného súdu Nový Jičín sp. zn. 17C 251/2012, (č.l. 183-188) pritom vyplýva, že navrhovateľka Venuše Militká žiadala návrhom doručeným súdu dňa 05.11.2012 o rozvod manželstva s navrhovateľom, keďže toto bolo už niekoľko rokov neuspokojivé a nefunkčné a na navrhovateľa bolo uvalených niekoľko exekúcií. Predmetné konanie bolo uznesením súdu zo dňa 17.12.2012 prerušené vzhľadom na žiadosť oboch účastníkov konania.

- 9 -

Navrhovateľ požiadal Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o prerokovanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 11.950 Eur v dôsledku prieťahov v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava, sp. zn. 15C 69/2005, v trvaní 6 rokov a jeden mesiac listom datovaným dňa 14.03.2011.

Podľa § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len "zákon č. 514/2003 Z.z.") zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d), ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. (účinnom v čase namietaného nesprávneho úradného postupu) štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa článku 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti s poukazom na § 132 O.s.p. a dospel k záveru, že návrhu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

- 10 -

Súd posudzoval nárok navrhovateľa vyplývajúci z namietaného nesprávneho úradného postupu odporcu vzhľadom i na právnu kvalifikáciu uplatneného nároku zo strany navrhovateľa podľa ustanovení zákona

č. 514/2003 Z.z, zohľadniac § 27 ods. 1, nakoľko k tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť v období účinnosti tohto zákona.

Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom ako zodpovednosti objektívnej, je súčasné, t.j. kumulatívne splnenie troch podmienok a to: 1./ existencia nezákonného rozhodnutia/ nesprávneho úradného postupu 2./ existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, resp. existencia nemajetkovej ujmy 3./ príčinná súvislosť medzi škodou/nemajetkovou ujmom a nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom.

V zmysle konštantnej judikatúry sa za nesprávny úradný postup považuje konanie štátneho orgánu, pri ktorom porušil právnymi normami predpísané pravidlá. Spravidla ide o postup, úkony, ktoré s rozhodovacou činnosťou priamo nesúviseli, avšak nie je vylúčené, aby bola škoda spôsobená postupom uskutočneným aj v rámci rozhodovacej činnosti, za predpokladu, že úkony nesprávneho úradného postupu priamo k vydaniu rozhodnutia nevedú a bezprostredne sa v obsahu rozhodnutia neprejavia. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj iná činnosť orgánu štátu alebo iné vady v spôsobe vedenia konania, ako i zbytočné prietahy v súdnom konaní. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie (nie však samotné vydanie rozhodnutia), lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonaná v stanovenej lehote alebo v lehote, ktorá zodpovedá právu na prejednanie veci "bez zbytočných prietahov" (čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). Podľa zákona č. 514/2003 Z.z. sa za nesprávny úradný postup považujú teda aj zbytočné prietahy v konaní.

Nemajetková ujma, je ujma, ktorá nastala v inej ako majetkovej sfére poškodeného, nedotýka sa teda priamo jeho majetkových práv, pričom je potrebné ju posudzovať v intenciách § 17 ods. 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z.z.

O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a nemajetkovou ujmom ide vtedy, ak nemajetková ujma vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu, teda ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, nevznikla by ani nemajetková ujma.

Pri posudzovaní dôvodnosti nároku navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy sa súd v prvom rade zaoberal tým, či navrhovateľ preukázal splnenie predpokladov zodpovednosti štátu v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona.

Pokiaľ išlo o splnenie prvotného predpokladu, a to nesprávneho úradného postupu odporcu spočívajúceho v prietahoch v konaní Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 15C 69/2005 v období vymedzenom navrhovateľom v návrhu na začatie konania, t.j. od podania návrhu na súd dňa 04.03.2005 po dobu 6 rokov a 9 mesiacov, t.j. do 04.03.2011, mal súd za to, že z vykonaného dokazovania vyplynulo a medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že navrhovateľ sa obrátil na

- 11 -

Ústavný súd Slovenskej republiky sťažnosťou na porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR a práva podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ku ktorému malo dôjsť okrem iného i nečinnosťou Okresného súdu Bratislava I v konaní sp. zn. 15C 69/2005. V nej navrhovateľ namietal, že okresný súd, hoci začal vo veci konať vo februári 2005, vydal prvé zamietavé rozhodnutie v roku 2010, ktoré na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Bratislave v roku 2011 zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a vec nebola právoplatne skončená ani po 7 rokoch a 4 mesiacoch. Z obsahu sťažnosti navrhovateľa je zrejmé, že pokrývala a mapovala obdobie od podania návrhu navrhovateľa na okresný súd dňa 04.03.2005 do septembra 2012 (viď konštatovanie navrhovateľa, že vec nie je právoplatne skončená ani po 7 rokoch a 4 mesiacoch). Ústavný súd Slovenskej republiky vyhovel sťažnosti navrhovateľa a v náleze zo dňa 12.12.2012, sp. zn. I. ÚS 366/2012, konštatoval porušenie základného práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ku ktorému došlo práve postupom Okresného súdu Bratislava I v

konaní vedenom pod sp. zn. 15C 69/2005. Ústavný súd SR pritom skúmal, či došlo k porušeniu práv navrhovateľa s ohľadom na tri kritériá, a to zložitost' veci, správanie sa účastníkov konania a postup súdu. Pokiaľ išlo o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci, Ústavný súd SR konštatoval, že nárok na náhradu škody je po právnej stránke štandardná občianskoprávna vec, patriaca do rozhodovacej agendy všeobecného súdnictva, avšak s ohľadom na trvalé bydlisko a zamestnanie navrhovateľa v Českej republike, išlo podľa neho o vec čiastočne skutkovo zložitú. Ústavný súd SR zistil v správaní účastníkov niektoré významné okolnosti, ktoré osobitne zohľadňoval pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo k zbytočným prieťahom v konaní. Okresný súd musel vyzvať navrhovateľa na odstránenie väd, a to uznesením zo dňa 02.01.2006 a 07.05.2009, následne rozhodoval uzneseniami zo dňa 14.11.2006 a 03.07.2012 o pripustení zmeny žalobného petitu. Tiež zohľadnil, že navrhovateľ sa bez ospravedlnenia nezúčastnil súdneho pojednávania dňa 01.06.2010, na ktoré bol riadne a včas predvolaný. Pokiaľ išlo o kritérium postupu súdu vo veci, vychádzajúc z chronológie procesných úkonov a stanovísk účastníkov konania, Ústavný súd SR konštatoval zbytočné prieťahy v konaní od 1/ podania žalobného návrhu na súd dňa 04.03.2005 do 20.01.2006, kedy súd vyzval navrhovateľa na odstránenie väd podania, a to v trvaní 10 mesiacov, 2/ od 21.01.2006 do 14.11.2007, kedy súd pripustil zmenu žalobného návrhu, v trvaní 22 mesiacov, a 3/ od 15.01.2008, v ktorý deň bolo súdu oznámené, že žiadaný spis okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. Er 3196/97, mu nebude zapožičaný z dôvodu rozhodovania súdu o zastavení exekúcie. Okresný súd bol teda nečinný, resp. nevykonával úkony smerujúce k rýchlemu odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania v celkovej dĺžke viac ako 3 roky, mimo toho vo veci konal, ale nesústredene a neefektívne. Ústavný súd SR tiež zohľadnil, že v čase od 18.10.2010 do 20.12.2011 sa spis nachádzal na Krajskom súde v Bratislave, proti ktorému postupu však navrhovateľ nič nenamietal. Zohľadniac všetky tieto skutočnosti Ústavný súd SR vyslovil porušenie práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a porušenie práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote, z dôvodu ktorého priznal navrhovateľovi i finančné zadosťučinenie v sume 300 Eur, ktoré vzhľadom na okolnosti prípadu považoval za primerané.

- 12 -

Vychádzajúc podporne z obsahu a odôvodnenia nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 366/2012, ktorý pri prejednaní ústavnej sťažnosti navrhovateľa preskúmal obsah spisu Okresného súdu Bratislava I v spornom konaní (sp. zn. 15C 69/2005) z hľadísk, ktoré i všeobecný súd posudzuje pri skúmaní nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v prieťahoch v konaní, a to i v období vymedzenom žalobou, súd mal za preukázané, že Okresný súd Bratislava I sa skutočne dopustil nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v zbytočných prieťahoch v konaní vedenom pod sp. zn. 15C 69/2005, ktoré trvali len vo vymedzenom období od 04.03.2005 do 20.01.2006, v trvaní 10 mesiacov, od 21.01.2006 do 14.11.2007, v trvaní 22 mesiacov, a od 15.01.2008. Okresný súd bol teda nečinný, resp. nevykonával úkony smerujúce k rýchlemu odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania v celkovej dĺžke viac ako 3 roky.

I keď navrhovateľ v návrhu na začatie konania ohraničil obdobie prieťahov v konaní sp. zn. 15C 69/2005 momentom podania návrhu na súd dňa 01.03.2005 (správne má byť 04.03.2005- pozn. súdu) po dobu 6 rokov a 9 mesiacov, z jeho výpovede a vyjadrení v priebehu konania je zrejmé, že namietané obdobie rozšíril, keď namietal nečinnosť okresného súdu naposledy pri odročení pojednávania dňa 14.02.2013. Navrhovateľ sa pritom odvolával na sťažnosť adresovanú predsedníčke Okresného súdu Bratislava I dňa 15.02.2013, ktorá v odpovedi zo dňa 15.03.2013, Spr. 2041/2013, po zistení chronológie úkonov súdu v celom období súdneho konania (sp. zn. 15C 69/2005), t.j. i po vrátení veci z Ústavného súdu SR až do 14.02.2013, zistila existenciu objektívneho prieťahu v konaní.

Súd na tieto námietky navrhovateľa nemohol prihliadať, keďže vychádzajúc z obsahu žiadosti navrhovateľa o predbežné prerokovanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy zo dňa 14.03.2011 je zrejmé, že predbežné prerokovanie sa vzťahovalo len na nesprávny úradný postup okresného súdu v období od podania návrhu navrhovateľa na súd, t.j. od 04.03.2005 + 6 rokov a 1 mesiac, t.j. do 04.04.2011; nesprávny úradný postup súdu po tomto období a s ním súvisiaci nárok navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy nebol s odporcom predbežne prerokovaný, tak ako má na mysli ustanovenie § 15 zákona č. 514/2003 Z.z.

Na tomto mieste súd udáva, že i napriek námietke odporcu považoval za preukázané splnenie predpokladu predbežného prerokovania nároku navrhovateľa na nemajetkovú ujmu s odporcom. Vychádzal pritom z obsahu žiadosti navrhovateľa zo dňa 14.03.2011, ku ktorej navrhovateľ pripojil fotokópiu poštového podacieho hárka opatreného prezenčnou pečiatkou pošty Ostrava s dátumom 15.03.2011 pri adresátovi zásielky - Ministerstvo spravodlivosti SR. Podľa mienky súdu navrhovateľ nemá možnosť inak preukázať, že list so žiadosťou o odškodnenie nemajetkovej ujmy doručoval odporcovi prostredníctvom poštového orgánu práve dňa 15.03.2011.

Vzhľadom na vyššie uvedené dospel súd k záveru, že z navrhovateľom vytykaného obdobia nesprávneho úradného postupu navrhovateľ preukázal existenciu zbytočných prietahov v konaní Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 15C 69/2005, len v období, tak ako ho vymedzil Ústavný súd SR v náleze zo dňa 12.12.2012, sp. zn. I. ÚS 366/012, t.j. v celkovej dĺžke viac ako 3 roky. Pokiaľ navrhovateľ v priebehu konania poukazoval i na to, že súd v konaní sp. zn. 15C 69/2005 nezabezpečoval dôkazy, dostatočne ich nevyhodnotil, nevykonal dôkazy navrhované navrhovateľom, tieto skutočnosti v rámci nesprávneho úradného postupu konajúci súd nebol

- 13 -

oprávnený hodnotiť, nakoľko sa týkajú procesného postupu súdu vo veci samej, ktorého preskúmanie patrí do pôsobnosti inštančne nadriadeného súdu.

Pokiaľ išlo o druhý z predpokladov zodpovednosti za škodu, a to existenciu nemajetkovej ujmy, súd sa stotožnil s argumentáciou odporcu a dospel k záveru, že navrhovateľ ju v konaní nepreukázal.

Podľa ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká za súčasného splnenia dvoch podmienok, a to, že samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na spôsobenú ujmu a jednak, že nie je možné túto ujmu uspokojiť inak. Nemajetková ujma pritom predstavuje zásah do inej ako majetkovej sféry poškodeného vplývajúcej na jeho povesť, doterajší súkromný a pracovný život, rodinné vzťahy a spoločenské postavenie, ktorej vznik v jednotlivých oblastiach života (§ 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z.) a že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočne účinným a efektívnym prostriedkom na vyváženie takto vzniknutej ujmy, je povinný preukázať poškodený.

S poukazom na vyššie uvedené, podľa mienky súdu, samotná existencia nesprávneho úradného postupu odporcu spočívajúceho v prietahov v konaní vo vymedzenom období nemá bez ďalšieho za následok vznik nároku na nemajetkovú ujmu. Aj tu platí povinnosť preukázania nemajetkovej ujmy, pretože okolnosť prietahov v súdnom konaní, i keď dlhodobějších, bez osvedčenia skutočností preukazujúcich ich vplyv, dopad, ako aj následky tohto nesprávneho úradného postupu na navrhovateľa v rôznych oblastiach života a pôsobenia, nemá za následok automatický vznik nároku na nemajetkovú ujmu. Konanie o náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je totiž súdnym konaním, v ktorom platí zásada kontradiktórnosti a unesenia dôkazného bremena účastníkom konania a nemožno ho stotožňovať napr. s konaním ústavného súdu o sťažnosti na porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, v ktorom ústavný súd zistiac, že štátny orgán spôsobil neodôvodnené prietahy v konaní, prizná sťažovateľovi aj primerané finančné zadosťučinenie. Napokon i Ústavný súd Slovenskej republiky (II. ÚS 467/08) konštatoval, že právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu alebo jeho nesprávnym úradným postupom (v zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky) nie je absolútne, ale v záujme zaistenia právnej istoty podlieha zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie. Tie sú podľa mienky súdu zakotvené práve v zákone č. 514/2003 Z.z., a ich existenciu navrhovateľ v konaní nepreukázal, keď nepreukázal vplyv a dopad nesprávneho úradného postupu odporcu spočívajúceho v zbytočných prietahoch v konaní na jeho rodinný a spoločenský život, na jeho česť, vážnosť a dôstojnosť.

Tvrdenia navrhovateľa o vyvolaní stresu, stavu beznádeje, ohľadne zhoršenia jeho ťažkej a nevyliciteľnej choroby, o vzniku platobnej neschopnosti a rozpade manželstva práve v dôsledku vytykaného nesprávneho úradného postupu okresného súdu vo veci sp. zn. 15C 69/2005 ostali len v rovine ničím nepreukázaných tvrdení. Z obsahu žaloby manželky navrhovateľa Venuše Militkej podanej na Okresný súd Nový Jičín, sp. zn. 17C 251/2012, vôbec nevyplýva, že by dôvodom jej podania boli práve namietané prietahy v konaní okresného súdu vo veci sp. zn. 15C 69/2005, keď dôvodom rozvratu manželstva mala byť dlhoročná nefunkčnosť a

neuspokojenie v manželstve, ako aj množstvo exekúcií vedených na majetok navrhovateľa. Pokiaľ navrhovateľ argumentoval dopadom nesprávneho úradného postupu na jeho zdravie a v tomto smere preukazoval vznik nemajetkovej ujmy lekárskymi správami vystavenými MUDr. Pavlom Hradílekom z Fakultnej nemocnice v Ostrave - Porube v priebehu rokov 2010 až 2012, z ich obsahu rovnako nevyplýva, že by dlhoročná choroba skleróza multiplex, ktorou navrhovateľ trpí, prípadne ďalšie zdravotné problémy navrhovateľa mali pôvod a súviseli práve s vytýkaným nesprávnym úradným postupom odporcu.

Súd považuje za potrebné zdôrazniť, že pri skúmaní dôvodnosti námietky litispendencie odporcu, ktorú vyhodnotil ako bezdôvodnú, z obsahu pripojených spisov Okresného súdu Bratislava I (č.l.8,13,18,19,22,23) zistil, že navrhovateľ požiadavku zaplata nemajetkovej ujmy za nesprávny úradný postup súdu spočívajúci v prieťahoch v konaní sp. zn. 15C 69/2005, t.j. v prebiehajúcom konaní, zdôvodňoval navlas rovnako ako pri uplatnení nároku na náhradu nemajetkovej ujmy za nesprávny úradný postup súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 18C 154/2009, 18C 175/2011, sp. zn. 14C 61/2005, a napokon i v samotnom konaní sp. zn. 15C 69/2005, ktoré však vznikli v inom období, v odlišných konaniach súdov, a teda boli založené na iných okolnostiach. Je potom zrejmé, že navrhovateľ opakovane používa totožnú argumentáciu na zdôvodnenie vzniku nemajetkovej ujmy ako následok rôznorodých nesprávnych úradných postupov orgánov štátu. Na vznik a priznanie nároku na nemajetkovú ujmu je však potrebné bezpečne preukázať, že nemajetková ujma vznikla priamo a bezprostredne v príčinnej súvislosti práve s namietaným nesprávnym úradným postupom, a nie iným, t.j. v danom prípade s nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní sp. zn. 15C 69/2005, ktorú okolnosť navrhovateľ nepreukázal.

Zároveň nemožno zanedbať, že navrhovateľovi bolo za porušenie práva na bezprieťahový súdny proces priznané primerané finančné zadosťučinenie cestou Ústavného súdu SR, ktorú formu peňažného odškodnenia za porušenie jeho práv za daného stavu súd považoval za dostatočnú a primeranú.

Pokiaľ navrhovateľ v súvislosti s nárokom na nemajetkovú ujmu poukazoval na článok 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a jeho porušenie, podľa mienky súdu, ten síce zakladá právo na prejednanie veci v primeranej lehote, avšak aj toto právo podlieha bližšej a precíznejšej právnej úprave zákona č. 514/2003 Z.z. a nemožno ho aplikovať paušálne, a teda aj v takom prípade je potrebné preukázať existenciu nemajetkovej ujmy.

Sumarizáciou vyššie uvedeného možno teda uzavrieť, že navrhovateľ v konaní nepreukázal splnenie predpokladov zodpovednosti odporcu za vznik nemajetkovej ujmy, keď v konaní nepreukázal vznik a existenciu nemajetkovej ujmy, nepreukázal ani existenciu priamej príčinnej súvislosti medzi tvrdeným nesprávnym úradným postupom a uplatňovanou nemajetkovou ujmu. Keďže na vyvodenie zodpovednosti voči štátu je potrebné kumulatívne, t.j. súčasné splnenie všetkých zákonom stanovených podmienok, súd posúdil nárok navrhovateľa ako nedôvodný a v celom rozsahu ho zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, nepriznal právo na ich náhradu voči navrhovateľovi, ktorý vo veci úspech nemal, nakoľko odporca nežiadal o ich priznanie a v konaní mu ani žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V Bratislave, 12. júna 2013 Mgr. Patricia Skotnická
sudkyňa

Za správnosť vyhotovenia:
Henčeková A.